

Εορτή επανακομιδής λειψάνων Αγίου Γεωργίου Τροπαιοφόρου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Το Σάββατο 16 Νοεμβρίου 2024, εορτάσθηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η μνήμη της επανακομιδής του ιερού λειψάνου του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου στους Αγίους Τόπους.

Προς τιμήν του γεγονότος αυτού έλαβε χώρα μεγάλη εορταστική πανήγυρη, της οποίας προεξήρξε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος κατόπιν θερμής υποδοχής, την οποία του επεφύλαξαν τοΣώμα των Προσκόπων και το ποίμνιο. Με τον Μακαριώτατο συλλειτουργήσαν ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Ιόππης κ. Δαμασκηνος και ο Σεβασμιωτος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρισταρχος, ο Τυπικάρης Αρχιμανδρίτης π. Αλεξιος όντα πρώτος εκ των Ιερέων, Αραβοφωνοι και Ρωσοφωνοι Ιερεις εκ διαφόρων περιοχών της δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου και ο Προισταμενος της Ρωσικής Πνευματικής Αποστολής στα Ιεροσόλυμα (MISSIA) Αρχιμανδριτης π. Βασιανος.

Υπήρξε αθρόα συμμετοχή πλήθους πιστών ευλαβουμένων και τιμώντων τον Άγιο και προσκυνούντων το κενοτάφίό του, τη φιλοξενία του Ηγουμένου του Προσκυνήματος π. Μαρκέλλου.

Κατά το Κοινωνικό της θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείο λόγο:

“Τοῦ Χριστοῦ τό γεώργιον, τόν γενναῖον ἐν Μάρτυσι, τόν σοφόν Γεώργιον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀληθείας τόν κήρυκα, κλῆμα τό αἰίζων, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, τόν καρπόν ἐξανθήσαντα, καί πηγάσαντα, εὐσεβείας τό γλεῦκος καί τούς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τήν μνήμην εὐφραίνοντα», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ φερωνύμῳ τούτῳ μεγαλοπρεπεῖ ναῶ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἵνα ἑορτάσωμεν τὴν σεπτὴν μνήμην τῶν ἐν τῇ ἱστορικῇ πόλει τῆς γενετείρας τῆς μητρός αὐτοῦ, Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ αὐτοῦ, ὡς καί τὴν Κατάθεσιν τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Μέγα καί θαυμαστόν ἀληθῶς τῆς ἀρρήτου μαρτυρίας κηρύττεται τό κλέος Μάρτυς Γεώργιε», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ. Καί τοῦτο, διότι ὁ σήμερον ἑορταζόμενος Ἅγιος Γεώργιος διακρίνεται μεταξύ «τοῦ περικειμένου ἡμῖν νέφους μαρτύρων» (Πρβλ. Ἐβρ. 12,1), τῶν ὁποίων τό δι' αἵματος μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένον με τὴν μαρτυρίαν τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν ὥραν τῆς καταδίκης Τοῦ ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου διακηρύττοντος: «...ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καί εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τόν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς», (Ἰωάν. 18,37).

Ἑρμηνεύων τόν λόγον τοῦτον τοῦ Κυρίου, ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Εἰς τοῦτον τόν κόσμον ἐλήλυθεν ὁ Θεός, ὅτε γέγονεν ἄνθρωπος, ἵνα μαρτυρήσῃ τῇ ἀληθείᾳ, τούτέστιν ἵνα τοῦ κόσμου τό ψεῦδος ἐξελῶν, καί τόν ἐξ ἀπάτης τυραννήσαντα, καταστρέψας δαίμονα, βασιλεύουσαν τῶν ὅλων ἐπιδείξῃ τὴν ἀλήθειαν... εὐπαράδεκτος γάρ τῆς ἀληθείας ὁ λόγος τοῖς ἤδη μαθοῦσι καί ἀγαπῶσιν αὐτήν, τοῖς δέ μή τοιούτοις, οὐκέτι. Καί γοῦν ὁ Προφήτης ἔλεγεν Ἡσαΐας: «Ἐάν μή πιστεύσητε, οὐδ' οὐ μή συνῆτε», (Πρβλ. Ἠσ. 7,9)...

Οὕτω τοῖς ἔχουσιν πεπηρωμένον τόν νοῦν ἀκαλλεστάτη τις εἶναι δοκεῖ καί δυσειδής ἡ ἀλήθεια, καίτοι νοητὴν τε καί θείαν μαρμαρυγὴν ταῖς τῶν ὁρώντων αὐτήν ἐνιῆσα ψυχαῖς». [Καί ἀπλούστερον: διὰ τοῦτο, λέγει ὁ Κύριος ἐγεννήθη καί ἦλθεν εἰς τόν κόσμον, ὅταν δηλαδή ἐγένετο ἄνθρωπος, διὰ νά μαρτυρήσῃ – ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν καί ἀποδιώξῃ τό ψεῦδος ἐκ τοῦ κόσμου καί καταστρέψῃ τόν δαίμονα, ὁ ὁποῖος ἐτυράννησε τόν κόσμον διὰ τῆς ἀπάτης καί νά ἐγκαταστήσῃ τὴν ἀλήθειαν, παρουσιάσῃ τὴν ἀλήθειαν (δηλαδή τὴν φύσιν αὐτῆς), ἡ ὁποία ἀληθῶς καί φυσικῶς θά βασιλεύῃ τῶν πάντων

«Πᾶς δέ ἐκ τῆς ἀληθείας ὧν ἀκούει μου τῆς φωνῆς» (Ἰωάν. 18,37), λέγει Κύριος. Ὁ λόγος τῆς ἀληθείας εἶναι εὐπρόσδεκτος ἀπό ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἤδη μάθει αὐτήν καί τήν ἀγαποῦν, ἀλλ' ὅχι ὅμως ἀπό ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δέν τήν ἔχουν [γνωρίσει]. Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας εἶπεν εἰς κάποιους ἀνθρώπους: «Ἐάν δέν πιστέψητε, οὐδέποτε θά ἐννοήσητε», (Πρβλ. Ἠσ. 7,9). Ὅμοίως εἰς ἐκείνους, τῶν ὁποίων ὁ νοῦς εἶναι ἀνάπηρος, ἡ ἀλήθεια φαίνεται ἄσχημη καί ἀπεχθής, παρὰ τό γεγονός ὅτι αὐτή (ἡ ἀλήθεια) ἐμβάλλει τήν νοητήν καί θείαν λάμψιν εἰς τάς ψυχάς τῶν βλεπόντων αὐτήν.

Ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ ἐνεφύτευσε τήν νοητήν, τοὔτέστιν τήν πνευματικήν καί θείαν λάμψιν αὐτῆς εἰς τήν καθάραν καρδίαν τοῦ Γεωργίου, ὁ ὁποῖος ὅχι μόνον ἐθεώρει αὐτήν μέ τά μάτια τῆς ψυχῆς, ἀλλά καί ἤκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς, τῆς φωνῆς δηλονότι τοῦ Χριστοῦ. Διό καί ὁ Γεώργιος Ἐαυτόν ἐνώπιον τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ καί πάσης τῆς Βουλῆς, «Χριστιανόν» ἐκήρυξε.

Βεβαίως, ἡ κινητήριος δύναμις τοῦ Γεωργίου τοῦ κηρύσσειν μετά παρρησίας καί θάρρους τήν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ δέν ἦτο ἄλλη ἀπό τήν ἀκράδαντον πίστιν αὐτοῦ, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι τό φῶς, ἡ ζωή καί ἡ ἀλήθεια τοῦ κόσμου. Διό καί ὁ πόθος, ἡ ἔντονος ἐπιθυμία τοῦ Γεωργίου νά γίνῃ κοινωνός τοῦ μαρτυρικοῦ αἵματος, δηλονότι τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί πολίτης τῆς οὐρανίου πολιτείας Αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ) ἐνίκησε τήν ἀδυναμίαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὡς διατυπώνει τοῦτο ὑμνολογικῶς ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης λέγων: «Τόν νοερόν ἀδάμαντα

τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τόν ἀοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπέρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καί ἐστόμωσαν βάσανοι, καί ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τό φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γάρ ὁ πόθος τήν φύσιν, διά θανάτου πείθων τόν ἐραστήν, διαβῆναι πρός τόν ποθούμενον, Χριστόν τόν Θεόν, καί Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Γεώργιος ἀνεδείχθη διά τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ αἵματος μιμητής τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος κατά τήν Εὐαγγελιστήν Ἰωάννην, εἶναι ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καί ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καί λούσαντι ἡμᾶς ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι Αὐτοῦ», (Ἀποκ. 1,5). Καί ἀναλυτικώτερον: Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἀληθής καί κατά πάντα ἀξιόπιστος μάρτυς, ὁ Ὅποιος μέ τόν θάνατόν Του ἐπεσφράγισε τήν μαρτυρίαν Του περί τῆς θείας ἀληθείας καί ἀνεστήθη πρῶτος ἀπό ὅλους τούς νεκρούς καί εἶναι ὁ αἰώνιος Βασιλεύς καί ἐξουσιάζει τούς βασιλεῖς τῆς γῆς. Εἰς Αὐτόν πού μᾶς ἀγαπᾷ καί ἔνεκα τῆς ἀγάπης Του αὐτῆς μᾶς ἔλουσε καί μᾶς ἐκαθάρισεν ἀπό τᾶς ἁμαρτίας μας μέ τό αἷμα Του... ἀνήκει ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας.

Ὁ δέ θεῖος Παῦλος παροτρύνει τόν μαθητήν αὐτοῦ Τιμόθεον, λέγων: «οὐ γάρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός Πνεῦμα δειλίας, ἀλλά δυνάμεως καί ἀγάπης καί σωφρονισμοῦ· μή οὖν ἐπαισχυνθῆς τό μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν ... ἀλλά συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατά δύναμιν Θεοῦ...», (Β΄ Τιμ. 1, 7-8). Καί Αὐτός Οὗτος ὁ Κύριος ἐδήλωσεν ὅτι μέ τό τίμιον Αὐτοῦ αἷμα ἐπεσφράγισε τήν Καινήν Διαθήκην λέγων: «Τοῦτο τό ποτήριον ἡ Καινή Διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τό ὑπέρ ὑμῶν

ἐκχυνόμενον...», (Λουκ. 22, 20). Ἡ δέ Καινή Διαθήκη εἶναι ἡ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπὶ γῆς στρατευομένη καί ἐν οὐρανῷ θριαμβεύουσα Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, «ἦν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος», (Πράξ. 20,28).

Τοῦτο σημαίνει, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι τό τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ, τό μαρτύριον δηλονότι Αὐτοῦ, ἐθεμελίωσε τήν Ἐκκλησίαν τήν οὖσαν τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὑψωθέντος διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τούς οὐρανούς. «Κάγώ ἐάν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρός ἐμαυτόν», (Ἰωάν. 12,32). Ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία καλεῖται καί αὕτη νά προσφέρῃ τήν μαρτυρίαν τοῦ αἵματος διὰ τήν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. «Οὐκ ἐστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου Αὐτοῦ. Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν, καί ὑμᾶς διώξουσιν», (Ἰωάν. 15,20).

Εἰς αὐτήν ἀκριβῶς τήν κλήσιν τῆς Ἐκκλησίας ἀντεπεκρίθησαν οἱ Ἅγιοι μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ καί δῆ ὁ σήμερον τιμώμενος, διὰ τῆς μνήμης τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν αὐτοῦ λειψάνων, ἔνδοξος μεγαλομάρτυς Γεώργιος ὁ Τροπαιοφόρος, εἰς τόν ὁποῖον σύν τῇ Θεοτόκῃ καί ἀειπαρθένῳ Μαρίᾳ πάντες καταφεύγομεν λέγοντες: «Πρέσβευε, δεόμεθα ὑπέρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, ἰδιαίτερως τῆς δοκιμαζομένης ὑπό τοῦ πυρός τοῦ πολέμου περιοχῆς ἡμῶν καί δυσώπει Χριστόν δοθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος». Ἀμήν ἔτη πολλά καί εἰρηνικά“.

>

Ἡ εορτή σε Ἱερές Μονές και Ναούς

Ἡ εορτή εορτάσθηκε και στην Ἱερά Μονή Αγίου Γεωργίου του Νοσοκομείου στα

Ιεροσόλυμα με Εσπερινο αφ' εσπέρας και Θείας Λειτουργίας το πρωί, προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Λύδης κ. Δημητρίου, και συλλειτουργούντων του Αρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου, του Πρεσβυτέρου π. Νεκταρίου και του Ιεροδιακόνου π. Συμεών, ψάλλοντος του κ. Ευσταθίου Τσουμάνη και φιλοξενούσης της ηγουμένης μοναχής Πανσέμνης.

Κατά τον ίδιο τρόπο εορτάσθηκε και στην Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου Εβραϊκής από τον Αρχιμανδρίτη π. Χριστόδουλο, ο οποίος τέλεσε την θεία Λειτουργία. Έψαλλε χορός μοναζουσών του Πατριαρχείου. Βοήθησε τις μοναχές και φιλοξένησε το εκκλησίασμα ο π. Δοσίθεος.

Εόρτασε επίσης και η Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Μπετζαλλά, η οποία βρίσκεται στην περιοχή της Βηθλεέμ με τη συμμετοχή πιστών από την περιοχή Βηθλεέμ, τους οποίους φιλοξένησε ο Αρχιμανδρίτης π. Προφύριος.

του Αγίου

